

OBSAH

Foto na titulu: Profimedia

3Fejeton Michala Viewegha
PIŠTE SVÝM MRTVÝM!**4**Roky s... ANDIE MACDOWELLOVOU
Před 100 lety**6**Rozhovor
MANŽEL, TÁTA, LEGENDA
Alena Plavcová, Lucie Zídková**14**Téma
HLEDÁ SE KAFKA JUNIOR
Vladan Šír**20**Fokus
EXPO 58: TAKOVÝ VŠEDNÍ TRIUMF
Josef Káninský**24**Rozhovor
ALEŠ PALÁN:
RADIKÁLNĚ JINÝ ŽIVOT
Petra Pospěchová**31**Komerční příloha
NA CHALUPĚ DO MONTÉREK
Monika Slánská**58**

Křížovka

PÁTEK

týdenní příloha LN

Šéfredaktor: István Léko

Ředitel redakce: Veselín Vačkov

Vedoucí magazínu: Vladan Šír

Art director: Petr Puch

Grafik: Zdeněk Hnat

Redakce magazínu: Alena Plavcová,

Petra Pospěchová, Lucie Zídková

Jazyková redakce: Iva Pospíšilová

Kontakt na redaktory:

jmeno.prijmeni@lidovky.cz

Adresa: AMC, Karla Engliše 519/11, 150 00,

Praha 5. Tel.: 225 067 111

www.lidovenoviny.czwww.lidovky.cz

Předplatné: 225 555 533.

Tiskne: MAFRAPRINT

Magazín je prodejný jen
s deníkem Lidové noviny.

PIŠTE SVÝM MRTVÝM!

Fejeton Michala Viewegha

O dteď pokaždé, když budu sjíždět sjezdovku, budu v mysli s tebou!“ napsala před zimní olympiádou v Pchjongčichang americká lyžařka Lindsay Vonnová na Instagram svému zesnulému dědečkovi. Dočetl jsem se to sice poněkud opožděně, přesto mne ta zpráva okamžitě zaujala – na rozdíl od většiny spoluobčanů, které lesk zlatých medailí Ledecké zjevně zaslepil natolik, že korespondenci Vonnové s jejím mrtvým příbuzným patrně vůbec nezaznamenali. Takže to teď musím napravit já. Oproti většině Čechů si totiž uvědomuji, že zatímco dvě takzvaně historická vítězství Ester jsou ve skutečnosti značně pomíjivá (prosím vás, kdo si za dva tři tisíce let na nějakou Ledeckou ještě asi tak vzpomene?), ze zdánlivě nenápadného objevu Lindsay Vonnové, že přes Instagram si lze dopisovat s mrtvými, bude lidstvo čerpat už navždy! Jen si představte ty obrovské možnosti, které se nám díky Instagramu otvírají! Konečně budeme svým zesnulým příbuzným a přátelům moci napsat všechno to, co jsme jim nestihli říct! Konečně jim budeme moci položit všechny dosud nezodpovězené otázky! Mě na první dobrou napadají třeba tyhle:

Ahoj tati, to jsem já, tvůj syn Michal. Pořád se mi stejská! Fakt! Nebudu předstírat, že na tebe myslím každé den, to bych kecal, ale občas si fakt vzpomenu – třeba když si otvírám

víno ☺ (tenhle symbol, tati, teď všichni děláme, když chceme upozornit na vtíp). Doufám, že se tam nahoře máš dobře. Mimochodem, před pěti lety jsem tě k vám málem nedobrovolně následoval. To nedobrovolně si nevykládej špatně, mám tě rád a fakt bych tě chtěl zase vidět – jestli to tam nahoře funguje takhle –, jenomže moje dcery, máma, bráchové a pár dalších lidí, z nichž některý už ani neznáš, mě tu ještě potřebujou. Mimochodem, jak se vlastně mrtvej cejtí? Nejspíš se ptám blbě, ale když srovnáš svůj život předtím a ten současnej – kterej z toho vychází líp? Kolik bys tomu vašemu ubytování dal hvězdiček? A co jídlo? A jaká je pokojová teplota (dobře si vzpomínám, jak jsi furt větral). Pokud jsou moje otázky mimo mísu, tak se nezlob. Uznej: jak mám tyhle věci jako živěj vědět? Jenom bych prostě rád aspoň tušil, do čeho jdu – to určitě chápeš, všichni si pamatujeme, jak důkladně jsi vždycky vybíral hotel pro rodinnou dovolenou...

Hele, tati, kdyby existovalo něco, co bych pro tebe mohl tady zezdola udělat, dej mi určitě nějak srozumitelně vědět! Máma, bráchové, já a i naše početný rodiny jsme celkem zdraví a máme se docela dobře, takže o nás si starosti dělat nemusíš!

Opatruj se!
Michal

